

междѣ тебе и него самаго: ако те послабша, придобилъ си брѣта твоего:

16 Ако ли те не послабша, земли съ тебе си тоще едногѣ или двѣма: за да се подтверди всѣко слово при оустѣта на двѣма или на трѣма свидѣтели.

17 Ако ли не послабша и нихъ, кажи на цѣрква та: и ако не послабша и цѣрква та, имаи го като за пѣзъчникъ и мытаръ.

18 Воистинѣ ви говоримъ: шото вжржете на землѣта, вжрзано ще да бжде и на небо то: и шото развжржете на землѣта, развжрзано ще да бжде и на небо то.

19 Паки ви говоримъ: зашѣ ако двѣма ѿ васъ се со гласятъ на землѣта за сѣкое (добро) нѣщо, коѣто бы просили, ще да имъ бжде ѿ Оца моего, който е на небеса та.

20 Зашѣто дѣкато са двѣма или трѣма собрани въ мое то име, тамъ самъ (и азъ) по средѣ нихъ.

21 Тогѣва пристѣпни при него Пѣтровъ, и рече: Господи, колко пѣти, ако ми согрѣши братъ мой, да мѣ прѣстимъ; до седмь пѣти ли;

22 Рече мѣ Исусъ: не говоримъ ти до седмь пѣти,

но до седмь пѣти, по седмь.

23 Тогѣ ради подобно е царство то небесно на единого челоуѣкъ царь, който поиска да се потакми со слуги те си.

24 И когато Фанѣ да прѣви хесапъ, привѣдоха мѣ единого должника, който мѣ бѣше долженъ десеть хилады таланта.

25 И понеже не имаше да ги исплати, заповѣда господаро мѣ да продадатъ и него, и жена та мѣ, и чада та мѣ, и сичко шото имаше, и да плати длжно то.

26 Падна прочее слугѣта ѡнъи и кланаше мѣ се, и говореше: господине, потерпи на мене, и сичко то ще да ти исплатимъ.

27 И оумилостивисе господаро на ѡногова слугѣта, и прѣстнаго, и прѣсти мѣ сичко то, шото бѣше долженъ.

28 И като излѣзе ѡнъи слугѣта, намери единого ѿ дрѣжина та си който мѣ бѣше долженъ сто пѣнази, и като го Фанѣ давеше го, и говореше: плати ми, шото ми си долженъ.

29 Падна прочее дрѣгаро мѣ на носѣте мѣ, и молеше мѣ се, и дѣмаше: потѣрпи на мене мало, и ще ти исплатимъ сичко то.

30 И той не рече: но ѿ